

הוסף ע"י כולל עיני הדף

ת.ד. 43087, הר נוף, ירושלים • מיקוד 91430

טל/פקס 6515004 (אחה"צ) daf@dafyomi.co.il

מנחות דף קה.

הנודר מנחה בלשונות כדלהלן, מה הדין?

כשאמר "מיני"	כשאמר "מין"	
אליבא דרבנן: בעיא דרב פפא ¹ אליבא דר"ש: מביא מאפה תנור ²	מביא מנחה אחת	אמר "הרי עלי מין / מיני מנחה"
שתי מנחות משני מינים	שתי מנחות ממין אחד	אמר הרי עלין מין / מיני מנחות

האומר "הרי עלי מנחה" ופירש לאיזה מנחה ולא זוכר מה היא, כמה מנחות צריך להביא?

אליבא דר' שמעון ³	אליבא דרבנן	
אי סבר כר' יהודה: י"ד מנחות אי סבר כר' מאיר: ט"ז מנחות ⁴	לכל חמשת המנחות	לר' ירמיה
לכל חמשת המנחות ⁵	לכל חמשת המנחות	לאביי

¹ בסוגיין בעי רב פפא, אמר "הרי עלי מיני מנחה" מהו, האם אזלינן בתר לשון "מיני" שהוא לשון רבים ומביא שני מינים של מנחות, ומה שסיים ואמר "מנחה", משום דכל מנחות נקראים בלשון "מנחה", או דלמא כיון שאמר "מנחה" כוונתו למנחה אחת, ומה שאמר "מיני" כוונתו שממיני המנחה אני מתנדב לאחת. ולמסקנא לא נפשטה האיבעיא.

² פי', דכיון שר"ל לר"ש במנחת מאפה תנור שיכול להביא את עשר חלותיה מחצה חלות ומחצה רקיקין, ולשיטתו מצינו שני מינים במנחה אחת, לכך כשאמר "הרי עלי מיני מנחה" יביא למנחת מאפה תנור מחצה חלות ומחצה רקיקין שזו מנחה אחת משני מינים. אמנם אליבא דרבנן שגם במאפה תנור מביא או וחלות או רקיקין עדיין נשאר האיבעיא של רב פפא.

³ הנה לעיל (דף סג.) נחלקו רבנן ור"ש באמר "הרי עלי מנחת מאפה תנור" מה יביא - דלרבנן מביא או י' חלות או י' רקיקין, ולר"ש יכול גם להביא מחצה חלות ומחצה רקיקין, ומחצה לאו דוקא, דיכול להביא ט' חלות ורקיק אחד וכו'. וא"כ לשיטת ר"ש כשלא זוכר איזה מנחה פירש, מלבד מה שיש להסתפק בחמשת המנחות [סולת, מחבת, מרחשת, רקיקין, חלות] יש עוד להסתפק אולי חלקה רקיקין וחלקה חלות - ובספק זה לבד יש י"א ספיקות.

⁴ ר' יהודה ור"מ נחלקו (לעיל עו.) כמה חלות או רקיקין עושה מכל מנחה, לר"י כל המנחות באות עשר עשר ולר"מ י"ב י"ב, וא"כ אליבא דר"מ יש כאן להסתפק במנחת מאפה תנור לבדה י"ג ספיקות, ועוד ג' ספיקות של סולת מחבת ומרחשת - הרי ט"ז ספיקות. וזהו שאמרה הגמ' אי נמי סבר לה כר' יהודה וכו', שאז יש להסתפק ב"ד מנחות, וכ"ש אי סבר כר"מ דיש להסתפק בט"ז מנחות.

⁵ ס"ל לאביי דאיכא לאוקמי מתניתין שאמרה שיש רק ה' ספיקות גם אליבא דר"ש, דכשיביא ממנחת מאפה תנור עשר חלות ועשר רקיקין ויעמוד ויתנה אם נדרתי הכל מחלות יהיו החלות לחובתי והרקיקין לנדבה ואם נדרתי מחצה על מחצה יצטרפו משתי המנחות כפי מה שנדרתי לנדרי והשאר נדבה, דר"ש לשיטתו שיכול להתנות בקרבן. [רק יש להעיר, דלכאורה כולו תנאי ס"ל דמביא ומתנה, דהרי כשמביא חמשה מנחות הרי הוא ג"כ מתנה כנ"ל].

הוסף ע"י כולל עיני הדף

ת.ד. 43087, הר נוף, ירושלים • מיקוד 91430

טל/פקס 6515004 (אחה"צ) daf@dafyomi.co.il

מנחות דף קה.

מי שנדר נזירות ל' יום ונולדו בו ספק טומאת מת וספק מצורע טמא מוחלט שמביא קרבנות⁶, מה הדין? [תוד"ה למחרת].

מה עושה?	על איזה ספקות מגלח?	
מונה ז' ומזה פעמים, ומונה כ"ג להשלים ללוי ⁷	---	כשבא לב"ד
מביא עולת בהמה, חטאת העוף, ב' ציפורים, ועושה תגלחת ראשונה ⁸	ספק נזיר טמא, ספק נזיר טהור, ספק מצורע	כשבא ביום ה'
מביא עולת בהמה וחטאת העוף (מצורע) ¹¹ ועושה תגלחת שניה, ולר"ש מביא גם אשם	ספק נזיר טהור, ספק מצורע ¹⁰	כשבא ביום הסי' ⁹
מביא עולת בהמה וחטאת העוף (נזיר טמא) ¹³ ועושה תגלחת שלישית, ולר"ש מביא גם אשם	ספק נזיר טמא, ספק נזיר טהור ¹²	כשבא ביום הצ'
מביא עולה חטאת ואשם בהמה, ועושה תגלחת די' ¹⁴	ספק נזיר טהור	כשבא ביום הק"כ

⁶ פ"י, כיון שהוא בספק אם נגע בטומאת מת או לא, א"כ הוא ספק נזיר טמא או נזיר טהור, [ובעלמא דין נזיר טמא הוא שמונה שבעת ימים שבהם מזה בשלישי ובשביעי ומגלח, ובשמיני מביא חטאת העוף ועולת העוף וכבש לאשם, ואח"כ מונה נזירות טהרה, אכן כאן לא יכול להתנהג כן - וכדלהלן]. וכן יש לנו כאן עוד ב' ספיקות של מצורע, דאולי הוא מצורע טהור, דהיינו שנולדו בו סימני צרעת והוסגר ונרפא הנגע - שזהו הנקרא מצורע טהור שלא צריך להביא קרבנות, או אולי הוא מצורע טמא שהוחלט לטומאה שצריך להביא קרבנות, [ובעלמא דין מצורע טמא הוא, שמחכה עד שמתרפא הנגע, וכשמתרפא מביא ב' צפורים ומגלח (תגלחת ראשונה), וסופר ז' ימים ומגלח כל שערו וטובל, ולמחרת ביום השמיני מביא קרבנותיו שהם חטאת עולה ואשם. אכן כאן אינו יכול לעשות כן מיד אחר השבעה ימים - וכדלהלן]. ויש להקדים שתגלחת הצרעת קודמת לתגלחת הנזירות. וכן כל זמן שהוא עדיין בספק ימי סופרו של מצורע, אין הימים האלה עולים לא לנזירות טומאה ולא לנזירות טהרה. [והגם שאם היה מצורע ודאי, הדין שתגלחת צרעת דוחה לנזירות, מ"מ כאן שהוא רק ספק מצורע - אינה דוחה].

⁷ כלומר, כיון שיש עליו ספק טומאת מת, תחילת הכל הוא צריך להטהר באפר פרה ע"י הזאת ג' זז', אולם גם בסוף השבעה אינו יכול לגלח, כיון שכל טומאתו מספק, ואולי הוא נזיר טהור שאין מגלח פחות מל', ולכן מוסיף למנות עוד כ"ג ימים בנזירות עד יום ה'.

⁸ פ"י, עתה ביום השלישי כבר אפשר לו לעשות לאחת מתגלחותיו, ויש לו להקדים לתגלחת הראשונה של מצורע, דהיינו מה שעושה כל מצורע טמא אחר שנרפא מצרעתו, ומביא ב' צפורים. וכיון שהוא גם ספק נזיר טמא, יש לו להביא חטאת העוף, דאין נזיר טמא מגלח אלא עד שיביא לפחות את חטאת העוף מהקרבנות שהוא חייב. וכן מביא עולת בהמה כיון שהוא גם ספק נזיר טהור, ונזיר טהור אינו מגלח אלא על אחד מקרבנותיו שהם עולה חטאת ושלמים, [וחטאת ושלמים אינו יכול להביא, דחטאת היא מבהמה ולא באה על הספק, ושלמים צריכים תנופה בפנים והוא ספק מצורע שלא יכול להכנס, לכך מביא רק עולת בהמה ומתנה עליה בנדבה], הרי לנו שתגלחת זו היא על ג' ספקות ספק נזיר טמא ספק נזיר טהור וספק מצורע.

⁹ פ"י, גם אחר שמנה ל' יום ראשונים עדיין לא יצא מהספקות דלעיל, אלא שנטהר בינתים מספק טומאת צרעת ויכול להביא חלק מהקרבנות.

¹⁰ והיינו שתגלחת זו היא על שני ספיקות, ספק נזיר טהור או ספק מצורע, אולם על ספק נזירות טומאה - לא, ממה נפשך - דאם היה מצורע טמא הרי התגלחת הזו היא התגלחת השניה של צרעתו (ולא לנזירות), ואם היה מצורע טהור - הרי שהתגלחת הראשונה שעשה ביום ל' כבר עלתה לנזירות טומאה, ולכן כל הספק הוא אם זו תגלחת של צרעת או של נזירות טהרה.

¹¹ עולת בהמה הוא מביא כיון שיש עליו ספק נזירות טהרה שא"א לגלח אלא אחד מג' קרבנות על כן מביא דוקא עולת בהמה - שיכול להתנות עליה. וחטאת העוף מביא מדין ספק מצורע שצריך להביא חטאת, אולם מכיון שאין חטאת בהמה באה על הספק לכך צריך להביא דוקא חטאת העוף, ואם הוא עשיר צריך להקנות נכסיו לאחר כדי שיהיה עני שיכול להביא חטאת העוף.

¹² עתה שגמר לחששות ספק צרעתו, נשארו שני ספקות, ספק נזיר טמא וספק נזיר טהור. פ"י דכיון שיתכן שהיה מצורע טמא, א"כ שני התגלחות עלו לו רק לצרעתו ולנזירתו לא עלו כלל, ורק עתה ביום הצ' יכול לגלח לתגלחת הראשונה של הנזירות על הצד שהוא טמא מת. אכן יש גם ספק שמא אינו טמא ומנה עתה נזירות טהרה.

¹³ פ"י חטאת העוף כדן נזיר טמא שמגלח, ועולת בהמה כדן נזיר טהור שמגלח וכנ"ל. [והוסיפו המפרשים שעתה מביא ג"כ עולת העוף, לצד ספק נזיר טמא שצריך להביא גם חטאת וגם עולת העוף].

הוסף ע"י סוכל עיין הדף

ת.ד. 43087, הר נוף, ירושלים • מיקוד 91430

טל/פקס 6515004 (אחה"צ) daf@dafyomi.co.il

מנחות דף קו:

מי שנדר בנזיר ונולדו בו ספקות כלדהלן, מתי הוא מותר לשתות יין ולהטמא למתים, ומדוע?
[תוד"ה למחרת].

ומדוע	אחר כמה זמן	נטמא בספק והיה מצורע מוחלט
ז' לצרעת, ז' לנזירות טומאה, ל' לנזירות טהרה ¹⁵	אחר ס"ז יום	
ז', ל', ז', ל' לנזירות טהרה ¹⁶	אחר ע"ד יום	היה טמא ודאי וספק מצורע מוחלט
ז' לצרעת, ז' לנזירות טומאה, ל' לנזירות טהרה	אחר מ"ד יום	היה טמא בודאי והיה מוחלט בודאי

נזיר שהיה ספק טמא וספק מצורע איזה קרבנות הוא מביא ביום הששים?

עולת בהמה וחטאת העוף	אשם מצורע ולוגו	לרבנן
מביא ¹⁷	אינו מביא ¹⁸	
מביא	מביא ¹⁹	לר' שמעון

¹⁴ עולת בהמה מחמת ספק - דשמא כבר מנה לנזירות טהרה קודם, ואיל לשלמים מחמת ודאי דהרי לא הביאו עדיין וודאי שהיתה עליו נזירות טהרה.

¹⁵ פ"י, כיון שכאן היה ודאי מוחלט, הרי שתגלחתו דוחה לנזירות, ולכך מגלח ביום הראשון שנרפא הנגע לתגלחת ראשונה של צרעת ומביא שני צפורים, וסופר ז' ימים ומגלח פעם שניה ומביא קרבנות מצורע, ועתה צריך לגלח עוד לתגלחת ספק נזיר טמא, אולם בגלל הספק שמא אינו טמא סופר ל' יום ומביא חטאת העוף כדין נזיר טמא, ועולת בהמה כדין נזיר טהור ומתנה כנ"ל, ומגלח תגלחת שלישית וסופר ל' יום לנזירות טהרה.

¹⁶ פ"י, כיון שהוא טמא ודאי א"כ יכול בתחילה למנות רק לשבעה ימים - כדין נזיר טמא - שאינו מונה ל' יום של נזירות טהרה רק אחר שכבר מנה לנזירות טומאה, והשבעה ימים האלה עולים לו לספק מצורע, ומגלח תגלחת ראשונה של מצורע ומתחיל למנות לימי סופרו. אכן כיון שיש לספק עתה בנזירות טהרה [דשמא לא היה מצורע, והז' ימים היו לנזירות טומאה, ורק עתה התחיל נזירות טהרה], אין יכול למנות פחות מל' יום, ומונה ל' יום ומגלח תגלחת שניה של ספק מצורע, ומעתה מותר הוא לאכול בקדשים. ושוב מונה רק ז' ממה נפשך, דאם היה מצורע ודאי הרי שעדיין לא מנה לנזירות טומאה שלו בכלל ושפיר מונה רק שבעה, ואם לא היה מצורע טמא, הרי שכבר מנה גם לנזירות הטהרה בל' יום הקודמים, ולכך מספיק שימנה ז' מספק נזירות טומאה בלבד [ויביא חטאת העוף] ומגלח תגלחת שלישית, ואז מונה עוד ל' יום לנזירות טהרה ומגלח תגלחת רביעית.

¹⁷ פ"י כיון שהוא ספק נזיר טמא וטהור וספק מצורע, הוא צריך להביא עולת בהמה כדי שיוכל לגלח לנזירות טהרה, וחטאת העוף מביא דשמא הוא גם מצורע, [ויתר הפרטים נתבארו באורך בטבלא לעיל בדברי התוס' ע"ש].

¹⁸ דכיון שהוא ספק מצורע לא יכול להביא אשם על הספק ולהתנות בשלמים.

¹⁹ פ"י, כיון שהיה מצורע ודאי הרי שמקדמים למנות לצרעתו, ולכך איך שנרפא מצרעתו מגלח ומביא שני צפורים, וסופר שבעה ימים ומגלח ומביא ביום השמיני קרבנות מצורע ודאי, וסופר שבעה ימים לנזירות טומאה בודאי ומגלח פעם שלישית, ושוב סופר ל' יום לנזירות טהרה.